

Junák – český skaut, středisko Zvon Jihlava, z. s.

eid. č. 612 01, IČ: 617 37 402

Výroční zpráva střediska za rok 2021

středisko Zvon Jihlava

Základní informace o středisku

V r. 2021 sdružovalo středisko Zvon 7. dívčí oddíl Veverek, 7. smečku vlčat – Stopaři, klub OS Karibů, 216. klub OS Ježci.

Oddíly, kluby OS a středisková rada se scházely v klubovně Dělnická 7.

Klubovnu využívalo i středisko Divočáci (dle vzájemné dohody).

Složení střediskové rady

Ludmila Hronová	vedoucí střediska
Karel Petr	zástupce vedoucího střediska
Norbert Nejedlý	volený člen
Mičánová Marie (Manka)	jmenovaný člen, hospodář střediska
Ludmila Březinová	volený člen
Ludmila Sedláková	volený člen
Lenka Jonášová	předseda revizní komise
Markéta Fous	člen revizní komise
Jana Skoumalová	člen revizní komise

Oddíly ve středisku

7. dívčí oddíl Veverek	vedoucí oddílu Ludmila Klofáčová
7. smečka vlčat Stopaři	vedoucí oddílu Karel Petr
216. klub OS Ježci	vedoucí oddílu Marcela Dvořáková
1. oddíl vodních skautů Karibů	vedoucí oddílu Jan Fous

Počet členů střediska

Děti a mládež (do 18 let)	56
Dospělý	30
Celkem	86

Činnost střediska

Leden 2021 navázal na epidemickou situaci ze závěru roku 2020: nebylo možné pořádat prezenční akce. Jednání střediskové rady tak probíhala celé první pololetí distančně. Po uvolnění se stále musela dodržovat aktuální hygienická opatření.

Vzdělávání

Sestra Klára Mezerová absolvovala čekatelský kurz, který zakončila úspěšně složenými zkouškami, a je čekatelkou.

Sestra Petra Večeřová absolvovala čekatelský kurz, na konci roku ještě nebyly dokončeny zkoušky.

Bratr Norbert Nejedlý absolvoval vůdcovský kurz, na konci roku ještě nebyly uzavřeny zkoušky.

Rádcovský kurz, o který se zajímalo několik skautek a skautů, se z důvodu epidemie nekonal. Stejně tak i seminář ELŠ.

Webové stránky

Po „nucené přestávce“ v činnosti, kdy nebylo čím na stránky přispívat, se stránky začaly zaplňovat zajímavými příspěvky z různých akcí. Děkujeme Lukáši Březinovi za péči o stránky. Máme ohlasy, že stránky jsou navštěvované i skauty z celé republiky.

Klubovna

V srpnu a září opravoval magistrát z vlastní iniciativy fasádu. Poděkování náleží Karlu Petrovi za obstarávání různých provozních záležitostí okolo klubovny, sekání trávy a péči o zahradu. Díky všem, kteří klubovnu uklízejí.

Střediskový tábor Kamenný žleb 2021

V termínu 24. července – 7. srpna 40 dětí a 10 dospělých na táboře v Kamenném žlebu u Telče cestovalo časem. Celotáborová hra byla určena jak skautům a skautkám, tak i světluškám a vlčatům. Podařilo se jim objevit deník vědce Božetěcha a podle něho sestavit stroj času, který jim umožnil každý den prožít v jiné době. Některé dny se starší i mladší děti setkaly ve stejné době, jindy docestovali starší a mladší do jiných časových období. Všichni během celého tábora navštívili pravěk, olympijské hry v Řecku, období rytířů, dobyvatelů mořeplavců, pirátů, společně s Rudolfem II. nahlédli do astronomie a alchymie, s Amundsenem se jim podařilo dobýt Severní pól, zaujalo je období protektorátu a komunismu a také se jim podařilo nahlédnout do budoucnosti. Neméně zajímavý byl den naruby. Všem se líbila originalita každého dne.

Natáčení pro Paměť národa

Od 19. do 30. 7. 2021 probíhalo v naší klubovně natáčení vzpomínek pamětníků z Vysočiny pro archiv Paměti národa. Natáčející si postavili improvizované studio, ve kterém filmovali pamětníky a také pořizovali audio záznam. S prostředím klubovny byli moc spokojeni a je možné, že budou příští rok v létě v natáčení pokračovat. Projekt podporuje Magistrát města Jihlavy.

Skříňka na poště

Středisková rada rozhodla o zrušení skříňky na budově pošty. Do května ji využívalo Centrum pro rodinu, které nám hradilo pronájem. Z důvodu minimalizování svých akcí pro nedostatek finančních prostředků už skříňku nepotřebuje. Z našeho střediska ji využívali jen oldskauti k připomenutí svých akcí, další oddíly neprojeví zájem. K 31. 12. 2021 jsme podali poště výpověď, která byla přijata s podmínkou, že skříňku zlikvidujeme. Po domluvě s konkrétním pracovníkem pošty jsme skříňku likvidovat nemuseli.

Spolupráce s MFDF

Pořadatelé MFDF jsme byli letos osloveni s prosbou, zda by se v naší klubovně nemohlo vařit pro štáb festivalu. Souhlasili jsme a v klubovně se sedm dnů vařily snídaně, obědy a večere pro 150 strážníků. Vzniklé náklady za spotřebovanou vodu, plyn, elektřinu nám pořadatelé MFDF uhradili. V klubovně také přespávalo několik účastníků festivalu.

Betlémské světlo

Vzhledem ke špatné epidemické situaci jsou pro návštěvy uzavřeny nemocnice i ústavy sociální péče. Skautky a skauti proto rozdávali Betlémské světlo na Štědrý den dopoledne před kostelem sv. Jakuba. Střídali se po malých skupinkách. Celkem si světlo do svých domovů odneslo 105 zájemců. Skautkám a skautům děkujeme za obětavost a vzornou reprezentaci našeho střediska.

Hospodaření střediska

Provozní dotace činily: 23 000 Kč

Hospodářský výsledek: - 20 515,82 Kč

Sepsala: Ludmila Hronová – vedoucí střediska

Činnost světlušek a skautek ve středisku

Schůzky

Bohužel hned od začátku roku 2021 platila velmi přísná pandemická opatření, klasické prezenční schůzky proto nemohly probíhat až do června. V červnu jsme prezenční schůzky opět obnovily, ale za přísných opatření (nošení roušek, dezinfikování, upřednostňování schůzek venku atd.), snažily jsme se proto využít šance a do prázdnin proběhlo několik venkovních schůzek světlušek i skautek. Kvůli povinnému prokazování bezinfekčnosti testy jsme také přesunuly schůzky světlušek na středy v 16:45. Schůzky skautek zůstaly v klasickém termínu, v úterý v 17:30. Obě schůzky tedy probíhaly na Dělnické na zahradě naší klubovny. Na schůzkách jsme se snažily naše členky připravovat na skautské závody, tzn. naučit je základní skautské znalosti a dovednosti, nejlépe pomocí her a pohybových aktivit. Podstatnou náplní však bylo i hraní her jen tak pro zábavu, připravování scének a tak dále.

Od září se schůzky světlušek vrátily do původního režimu, probíhaly tedy každý čtvrtek od 17:00 do 18:30 v naší klubovně i na přilehlé zahradě. Ze začátku roku probíhaly oboje schůzky bez omezení kvůli pandemii, později přišla povinnost nosit roušky ve vnitřních prostorách. V tomto režimu našťastí vydržely schůzky až do konce roku 2021.

Od září se také do vedení světlušek zapojily rádkyně Helena Piáčková, Klára Fialová a Monika Nejedlá a s vedením skautek pomáhaly Štěpánka Petrová a Alžběta Fialová.

Výpravy

V období od ledna do června neproběhla žádná výprava světlušek kvůli zhoršené epidemiologické situaci.

Výprava skautek a skautů (17.-19.9.2021)

Třetí víkend v září jsem se rozhodla uskutečnit svoji první výpravu. Sešli jsme se v pátek 17.9. na městském vlakovém nádraží. Počasí nebylo úplně nejlepší a v Jihlavě zrovna řádila rýma a chřipky, takže nás jelo z původních 18 jenom 13 – Peťa, Klárka, Maruška (Máša nebo Andík, chcete-li), Leni, Majda, Helča, Barča, Štěpánka, Kryštof, Šimon, Michal, Ondra a Vítek. Radši nebudu moc rozebírat to, že jsme v Jihlavě malém nastoupili do špatného vlaku. Kde budeme nocovat, to bylo pro většinu překvapení. Vlakem jsme dojeli do Havl. Brodu, kde jsme se trochu proběhli k dalšímu vlaku, který nás dovezl do Nížkova. Šli jsme ještě asi 4 km po cyklostezce Přibyslav-Sázava. Naším cílem byla maringotka Petrů, kde jsme měli suché zázemí s kuchyňkou. Dovnitř bychom se ale všichni nevešli, takže jsme se dali do stavění stanů. V tomhle už jsme zkušení, tudíž to pro nás nebyl žádný problém. Vítek s Ondrou schytali trochu menší stan, ale všichni jsme se shodli na tom, že jim to intimčo nevádí. Večer jsme si opekli špekáčky k večeři, hráli na kytaru, zpívali písničky, povídali...také jsme zavolali Kubovi, který byl bohužel nemocný a nemohl jet. Moc povídat se s ním ale nedalo, protože byl samé odkašlávání.

Druhý den ráno jsme se vzbudili do chladného počasí, ale neváhali jsme se zahřát pořádnou rozcvičkou a teplým čajem. Na snídani byl oblíbený chleba s marmeládou a plní sil jsme se tak vydali na cestu. Nikdo z nás ještě netušil, co na nás čeká za překvapení na cyklostezce. Po prohlédnutí starého viaduktu kolem nás projel docela

zvláštní pán. „Dobreej den,“ pozdravil nás ne moc milým tónem. Jezdil kolem nás pořád tam a zpět, dokud jsme ho nepozdravili NAHLAS A SROZUMITELNĚ. „To už je ale pozdě,“ řekl nám. Maruška (nebo Rozárka?) tak získala 50Kč. Prý je na cyklostezce vyhlášený den zdravení, čehož jsme si všimli i později když nás někdo pozdravil např. grüß gott. I když byl pán trochu podivín, hezky jsme si s ním popovídali a dozvěděli se o Nadě, cukrárně, manželce, klucích trapácích a tak. Kolem oveček, 300 let starého mostu a dalšího milého pána jsme se dostali až ke kapličce Panny Marie Karmenské v Sázavě, kamž jsme šli druhý den na mši. Asi o 4 km dál na Peperku jsme si udělali oběd. Co jiného než naše oblíbené masové konzervy. Přečetli jsme si pověst o Peperku a vyfotili se u Čertova kamene. Pod Peperkem byl tzv. Konec světa = hranice Čech a Moravy, kde jsme si udělali také fotečku. Počasí se zlepšovalo a tak jsme si po cestě koupili nejen zmrzlinové kornouty, ale dokonce i samotnou zmrzlinu. Myslím, že z nás měl pan prodavač velkou radost. Na mostě jsme zamávali jedoucímu vlaku a „ti s iphonem“ nám nadělali krásné portréty na profilovku :)) Pak jsme se konečně dostali k nádherné Rozštípené skále, kde jsme se zdrželi docela dlouho. O důvodu tohoto zdržení je zakázáno mluvit. To je naše tajemství. Dali jsme si sváču, přešli řeku a kolem sochy Mamuta od Olšiaka jsme došli až do Hamrů nad Sázavou. Proč vymýšlet složitý program když stačí jeden kolotoč. Jó, to jsme se vyblbli. Kolotoč je skvělá věc. Naštěstí jsme přišli včas na vlakovou stanici a stihli jsme si i pohrát s Johanou :) Chvilku jsme jeli vlakem a pak nás čekali zase 4 km na maringotku. Cestou jsme hráli kolíček a Růženka, povodeň, nálet. Také jsme si cestu zpříjemnili zastávkou u Žluté skály, kde se Kryštof vykoupal a pár otužilců si smočilo nohy. Večer jsme si zahráli nějaké hry a k večeři snědli špagety s boloňskou omáčkou. Opustily nás naše milované Piáčky (pochopí jen zbylí přeživší) a tak už nás bylo jenom 11. Protože nám byla docela zima, udělali jsme si oheň a postupně chodili na stezku odvahy, kterou jsme s Barčou připravily. Někteří se trochu báli, ale všichni ji zvládli po svíčkách projít a snad si i něco odnést z jednotlivých stanovišť.

V neděli ráno jsme rychle sbalili stany, nasnídali se, poklidili a chystali se na odchod do kostela. A teď přichází ten osudový moment, kdy šla Lenička na záchod na latrínu. Myslím, že teď budeme mít všichni trauma zamykat se na záchodě :) Lenička to ale zvládla a dost jsme se všichni nasmáli. Stačilo odstranit 3 prkýnka... ještě, že ten záchod nebyl zděný. Na mši jsme byli v již zmíněné kapli Panny Marie Karmenské v Sázavě. Po

cestě jsme se stavili ještě u sochy Slona a evangelického kostela. Mše byla venkovní, protože se slavilo 3. výročí posvěcení kaple. Z kostela už to bylo jen pár kroků na vlakové nádraží odkud jsme odjeli do Jihlavy. A tam naše výprava oficiálně skončila. Je dost možné, že náhodou mělo ten den hodně z nás k obědu kebab, ale to už opravdu nepatří k zápisu této výpravy :)). Moc děkuji všem zúčastněným a těším se na další výpravu!!

-Štěpánka Petrová

Vánoční výprava 15-17. 10. 2021

Tuto celostřediskovou výpravu jsem připravovala jako součást své čekatelské zkoušky a měla sloužit jako náhrada za tradiční vánoční výpravu, která byla loni kvůli pandemii zrušena. Hlavním tématem jsou Vánoce a s nimi spojený klidný čas, strávený ve (skoro) rodinném kruhu. A to může být i v říjnu.

-Petra Večeřová

Zde přináším pohled jedné z účastnic:

Příjezdový den

V pátek 15. 10. v 15:30 jsme měli sraz na hlavním nádraží. Potom jsme jeli vlakem do Třebíče a z Třebíče jsme pak šli do Dobré vody do základny. Pak jsme se tak zabydlovali a potom jsme se rozřazovali do skupinek. Navečeřeli jsme se a večer jsme hráli první skupinkovou hru. Ta hra se jmenovala nejlepší dárek. Měli jsme získat Klárky podpis, ale ta nám ho mohla dát jenom, když jsme měli podpis Kuby a Kuba nám ho mohl dát jenom, když jsme měli podpis od Kódl a Kódl nám ho mohl dát jenom, když jsme měli podpis od Norberta. Takhle jsme měli získat všechny podpisy a když jsme je získali, tak jsme zjistili, jaký je nejlepší dárek a to je: VÁŠ ČAS. Potom byla večerka a pak bylo pro skauty a skautky večerní rozjímání na téma VÁNOČNÍ STRES.

Štědrý den

V sobotu 16. 10. vstávali světlušky a vlčata dřív, protože šli dřív spát a měli ranní rozjímání taky na téma VÁNOCE. Ještě nám zaspívali vánoční budíček. Potom byla snídaně a pak jsme vyráběli ve skupinkách vánoční přání na jednu hru, kterou jsme pak hráli, ale ještě před tou hrou jsme zdobili perníčky a vyráběli jsme krabičky na ty perníčky. Potom už jsme šli hrát tu hru. Každá skupinka dostala mapu a provaz. Provaz jsme si měli přivázat na levou ruku a podle mapy jsme měli jít na 5 vyznačených míst a na každém místě jsme měli nechat jedno vánoční přání a vyfotit se u něj. Potom před obědem měli půl hodiny čas ti, co chtěli tancovat na „skautdance“. Pak byl oběd a po obědě byl hodinu polední klid. Po poledním klidu měli ještě půl hodiny čas ti, co chtěli tancovat na skautdance. Potom už bylo konečně nejlepší SKAUSDANCE – aneb když skauti tančí. Po skautdance jsme hráli hru ocásky. Potom byla štědrovečerní večeře a pak jsme zpívali koledy, házeli botou a dali jsme si nazdobené cukroví. Pak jsme se rozdělili na skupinky vlčata, skauti a světlušky a skautky. Po těchto skupinkách jsme si mohli dělat co chceme. Pak už jsme šli spát.

Odjezdový den

V neděli 17. 10. jsme se už od rána začali balit. Dobrovolníci na horním patře vytírali. Pak už byl oběd a po obědě všichni vyplnili dotazník a dobrovolníci uklízeli dolní patro a zbytek venku hrál hry. Pak už jsme šli na vlak a v 15:45 jsme ukončili vánoční výpravu na hlavním vlakovém nádraží.

Bylo to moc super. Nazdar!

-Marta Švorčíková

Výpravy se zúčastnili:

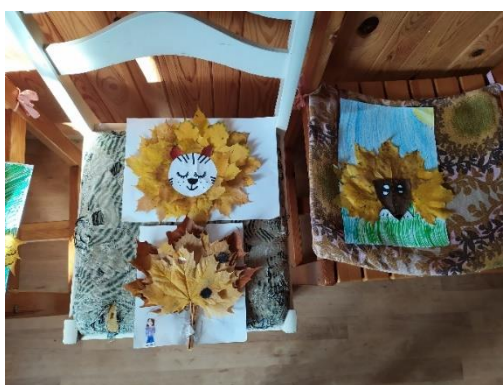
skautky – Štěpánka Petrová, Alžběta Fialová, Klára Fialová, Helena Piáčková, Barbora Večeřová, Klára Lukšů, Marie Fialová, Zuzana Vopálenská, Marta Švorčíková, Magdaléna Piáčková, Lenka Kubů

světlušky – Žofie Žatečková, Marta Kodetová, Anna Nosková, Tereza Fialová, Kristýna Klenovská, Veronika Lukšů, Anežka Nejedlá, Adéla Koděrová, Magdalena Černá, Veronika Musilová, Amelie Piáčková

vedoucí – Klára Mezerová, Petra Večeřová

Na výpravě nás doplnili také vlčata a skauti se svými vedoucími.

Přespávačka světlušek v klubovně 5.-6.11.2021

V pátek 5.11.2021 jsme se ve čtyři hodiny sešly v naší krásné klubovně. Nadšené účastnice nakonec tvořilo jedenáct odvážných světlušek a čtyři trpělivé vedoucí. Zahrály jsme si nějaké zábavné hry, jako například velmi oblíbenou hru s čokoládou nebo vtipnou hru s názvem „tetička Sally“. Dokonce jsme si i zatancovaly. Večer jsme se společně koukaly na film Moana a poté jsme již všechny ulehly do našich pohodlných spacáků. Ráno jsme vstaly o půl osmé, protáhly se při rozvičce a daly jsme si výbornou snídani. Dopoledne jsme se rozdělily na menší skupinky a vyrazily ven za dalším dobrodružstvím. Musely jsme s pomocí mapy dojít na různá místa v okolí a splnit tam úkol, jako například zapálení svíčky na jednom z opuštěných hrobů na hřbitově, najít informace v jízdním řádu nebo zjistit otevírací dobu blízké kavárny. Po splnění úkolu dostala skupinka od vedoucí část receptu na těstovinový salát, podle kterého jsme si následně společně udělaly oběd. Po cestě jsme také sbíraly pestrobarevné listy, ze kterých jsme si po návratu do klubovny vyrobily zajímavé obrázky. Všem se moc povedly! Po obědě jsme si zahrály pár her a začaly jsme pomalu uklízet klubovnu. Ve dvě hodiny jsme se každá rozešly do svých domovů.

-Barbora Večeřová

Akce se zúčastnily: Magdalena Černá, Kristýna Lukšů, Adéla Koděřová, Veronika Lukšů, Sofie Antonů, Pavla Tůmová, Veronika Musilová, Žofie Žatečková, Tereza Fialová, Eva Pacholíková, Miriam Kodetová. O vedení se postaraly: Klára Mezerová, Barbora Večeřová, Klára Fialová, Monika Nejedlá

Rozdávání Betlémského světla 24.12.2021

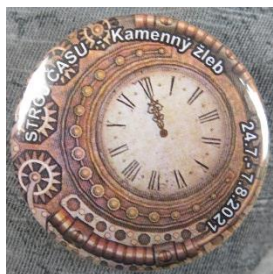

Na Štědrý den dopoledne skauti a skautky rozdávali světlo dovezené až z dalekého Betléma před kostelem sv. Jakuba v Jihlavě. Za účelem omezení přenosu koronaviru jsme se střídali po menších skupinkách po půl hodině od osmi do dvanácti hodin. Každému přichozímu jsme rádi přepálili Betlémské světlo a popřáli krásné Vánoce. Celkem jsme tuto vánoční tradici předali 105 lidem. Snad se akce

v příštích letech bude opakovat bez omezení.

-Petra a Barbora Večeřovi

Tábor Kamenný Žleb 2021

Letošní tábor našeho skautského střediska se uskutečnil v Kamenném Žlebu u Telče. Táboru se zúčastnilo 47 dětí od 7 do 16 let. Program pro ně chystalo 8 vedoucích a o výborné jídlo se staralo 6 kuchařů. Vše se uskutečnilo 24.7. – 7.8. 2021

Tématem letošní táborové hry se stal Stroj času. Díky němu jsme se my, účastníci tábora, podívali do různých časových období, počínaje pravěkem a konče budoucností a to konkrétně rokem 2121. Navštívili jsme například již zmíněný pravěk, kde jsme se setkali s náčelníkem domorodého kmene nebo jsme si vyzkoušeli, jak náročné a pomalé bylo plavení se po moři, jako najatý korzář, také jsme se zúčastnili Sametové revoluce a pomohli jsme dosadit na hrad prvního českého prezidenta Václava Havla, se kterým jsme se osobně potkali a následně i vyfotili. Podívali jsme se i do dob Rudolfa II., našli jsme pověstný šém, který byl potřeba k oživení golema. Díky stroji času jsme se dostali i do ještě lidstvem nepoznané budoucnosti, kde jsme se seznámili s Messengerem a snažili jsme se vymyslet obal na lék nesmrtnosti, záhy, díky moudrému vědci jsme zjistili, že to nebylo správné rozhodnutí, a že kdyby byl lék nesmrtnosti opravdu vynalezen, byl by to konec lidské

populace. Dokonce jsme byli i soutěžící na řeckých olympijských hrách, zahájených samotným císařem Césarem v doprovodu krásné Kleopatry a několika otroků. Táborem se neslo oslavné přivítání císaře: „Zíto i Kaísar, kai i Kleopátra.“

Během tábora vznikla hymna, ve které byla sloka o každém dni, co jsme na táboře zažili, a stala se hitem: „My cestujeme časem, my cestujeme časem, daleko i blíž a tam i zpět. Kam se podívám, o to se zajímám, jsem tak zvědavý (tlesk tlesk), tak kam se dnes podívám...“

Závěrem tohoto tábora bylo to, že jsme se zbavili všech částí, kryptonů, díky kterým časostroj fungoval a co bylo motivem tohoto činu? Vše, co se někdy stalo, se stalo z nějakého důvodu, proto se budoucnost nesmí měnit, kdo ví, jaká by potom byla naše současnost?

-Monika Nejedlá

Činnost vlčat a skautů ve středisku

Činnost v roce 2021 byla poznamenána celosvětovou pandemií nemoci Covid 19.

Začátkem ledna proběhlo pouze pár schůzek, po kterých nastala další omezení. Až do letního tábora jsme bohužel nemohli uspořádat žádnou výpravu.

Schůzky vlčat (12 kluků) - čtvrtek vedl Norbert Nejedlý.

Schůzky skautů (10 kluků) - úterý vedl Jakub Koděra, od září se na vedení začali podílet dva skauti, Vít Balcar a Ondřej Švorčík. Přípravovali se tak na převzetí vedení schůzek, protože Jakub bude maturovat a příští rok by rád šel na vysokou školu.

Vedoucím oddílu je Karel Petr, zástupci Norbert Nejedlý a Jakub Kodet.

Norbert Nejedlý se v tomto roce zúčastnil vůdcovského kurzu. Většinu zkoušek má úspěšně složenou, chybějící zkoušky bude skládat začátkem roku 2022.

Seznam akcí:

Tábor Kamenný žleb 2021

V termínu 24. července – 7. srpna 40 dětí a 10 dospělých na táboře v Kamenném žlebu u Telče cestovalo časem. Celotáborová hra byla určena jak skautům a skautkám, tak i světluškám a vlčatům. Podařilo se jim objevit deník vědce Božetěcha a podle něho sestavit stroj času, který jim umožnil každý den prožít v jiné době. Některé dny se starší i mladší děti setkaly ve stejné době, jindy docestovali starší a mladší do jiných časových období. Všichni během celého tábora navštívili pravěk, olympijské hry v Řecku, období rytířů, dobyvatelů mořeplavců, pirátů, společně s Rudolfem II. nahlédli do astronomie a alchymie, s Amundsenem se jim podařilo dobýt Severní pól, zaujalo je období protektorátu a komunismu a také se jim podařilo nahlédnout do budoucnosti. Neméně zajímavý byl den naruby. Všem se líbila originalita každého dne.

Během tábora si některé děti více či méně úspěšně plnily Tři orlí pera a různé skautské výzvy. Pro mnohé bylo nezapomenutelné složení vlčáckého nebo skautského slibu u slavnostního ohně.

Výprava skautek a skautů (17.-19.9.2021)

Třetí víkend v září jsem se rozhodla uskutečnit svoji první výpravu. Sešli jsme se v pátek 17.9. na městském vlakovém nádraží. Počasí nebylo úplně nejlepší a v Jihlavě zrovna řádila rýma a chřipky, takže nás jelo z původních 18 jenom 13 – Peťa, Klárka, Maruška (Máša nebo Andík, chcete-li), Leni, Majda, Helča, Barča, Štěpánka, Kryštof, Šimon, Michal, Ondra a Vítek. Radši nebudu moc rozebírat to, že jsme v Jihlavě málem nastoupili do špatného vlaku. Kde budeme nocovat, to bylo pro většinu překvapení. Vlakem jsme dojeli do Havl. Brodu, kde jsme se trochu proběhli k dalšímu vlaku, který nás dovezl do Nížkova. Šli jsme ještě asi 4 km po cyklostezce Přebyslav-Sázava. Naším cílem byla maringotka Petrů, kde jsme měli suché zázemí s kuchyňkou. Dovnitř bychom se ale všichni nevešli, takže jsme se dali do stavění stanů. V tomhle už jsme zkušení, tudíž to pro nás nebyl žádný problém. Vítek s Ondrou schytali trochu menší stan, ale všichni jsme se shodli na tom, že jim to intimčo nevadí. Večer jsme si k večeři opekli špekáčky, hráli na kytaru, zpívali písničky, povídali...také jsme zavolali Kubovi, který byl bohužel nemocný a nemohl jet. Moc povídat se s ním ale nedalo, protože byl samé odkašlávání.

Druhý den ráno jsme se vzbudili do chladného počasí, ale neváhali jsme se zahřát pořádnou rozcvičkou a teplým čajem. Na snídani byl oblíbený chleba s marmeládou a plní sil jsme se tak vydali na cestu. Nikdo z nás ještě netušil, co na nás čeká za překvapení na cyklostezce. Po prohlédnutí starého viaduktu kolem nás projel docela zvláštní pán. „Dobreej den,“ pozdravil nás ne moc milým tónem. Jezdil kolem nás pořád tam a zpět, dokud jsme ho nepozdravili NAHLAS A SROZUMITELNĚ. „To už je ale pozdě,“ řekl nám. Maruška (nebo Rozárka?) tak získala 50Kč. Prý je na cyklostezce vyhlášený den zdravení, čehož jsme si všimli i později když nás někdo pozdravil např. grüß gott. I když byl pán trochu podivín, hezky jsme si s ním popovídali a dozvěděli se o Nadě, cukrárně, manželce, klucích trapácích a tak. Kolem oveček, 300 let starého mostu a dalšího milého pána jsme se dostali až ke kapličky Panny Marie Karmenské v Sázavě, kam jsme šli druhý den na mši. Asi o 4 km dál na Peperku jsme si udělali oběd. Co jiného než naše oblíbené masové konzervy. Přečetli jsme si pověst o Peperku a vyfotili se u Čertova kamene. Pod Peperkem byl tzv. Konec světa = hranice Čech a Moravy, kde jsme si udělali také fotečku. Počasí se zlepšovalo a tak jsme si po cestě koupili nejen zmrzlinové kornouty, ale dokonce i samotnou zmrzlinu. Myslím, že z nás měl pan prodavač velkou radost. Na mostě jsme zamávali jedoucímu vlaku a „ti

s iPhonem“ nám nadělali krásné portréty na profilovku :)) Pak jsme se konečně dostali k nádherné Rozštípené skále, kde jsme se zdrželi docela dlouho. O důvodu tohoto zdržení je zakázáno mluvit. To je naše tajemství. Dali jsme si sváču, přešli řeku a kolem sochy Mamuta od Olšiaka jsme došli až do Hamrů nad Sázavou. Proč vymýšlet složitý program, když stačí jeden kolotoč. Jó, to jsme se vyblbli. Kolotoč je skvělá věc. Naštěstí jsme přišli včas na vlakovou stanici a stihli jsme si i pohrát s Johanou :) Chvilku jsme jeli vlakem a pak nás čekali zase 4 km na maringotku. Cestou jsme hráli kolíček a Růženka, povodeň, nálet. Také jsme si cestu zpříjemnili zastávkou u Žluté skály, kde se Kryštof vykoupal a pár otužilců si smočilo nohy. Večer jsme si zahráli nějaké hry a k večeři snědli špagety s boloňskou omáčkou. Opustily nás naše milované Piáčky (pochopí jen zbylí přeživší) a tak už nás bylo jenom 11. Protože nám byla docela zima, udělali jsme si oheň a postupně chodili na stezku odvahy, kterou jsme s Barčou připravily. Někteří se trochu báli, ale všichni ji zvládli po svíčkách projít a snad si i něco odnést z jednotlivých stanovišť.

V neděli ráno jsme rychle sbalili stany, nasnídali se, poklidili a chystali se na odchod do kostela. A teď přichází ten osudový moment, kdy šla Lenička na záchod na latrínu. Myslím, že teď budeme mít všichni trauma zamykat se na záchodě :) Lenička to ale zvládla a dost jsme se všichni nasmáli. Stačilo odstranit 3 prkýnka... ještě, že ten záchod nebyl zděný. Na mši jsme byli v již zmíněné kapli Panny Marie Karmenské v Sázavě. Po cestě jsme se stavili ještě u sochy Slona a u evangelického kostela. Mše byla venku, protože se slavilo 3. výročí posvěcení kaple. Z kostela už to bylo jen pár kroků na vlakové nádraží, odkud jsme odjeli do Jihlavy. A tam naše výprava oficiálně skončila. Je dost možné, že náhodou mělo ten den hodně z nás k obědu kebab, ale to už opravdu nepatří k zápisu této výpravy :)). Moc děkuji všem zúčastněným a těším se na další výpravu!!

Štěpánka Petrová

„Vánoční výprava“ 15-17. 10. 2021

Zde přináším pohled jedné z účastnic:

Příjezdový den

V pátek 15. 10. v 15:30 jsme měli sraz na hlavním vlakovém nádraží. Potom jsme jeli vlakem do Třebíče a z Třebíče jsme pak šli do Dobré vody do základny. Potom jsme se zabydlovali a rozřazovali do skupinek. Navečeřeli jsme se a potom jsme hráli první

skupinkovou hru. Ta hra se jmenovala nejlepší dárek. Měli jsme získat Klárky podpis, ale ta nám ho mohla dát jenom, když jsme měli podpis Kuby a Kuba nám ho mohl dát jenom, když jsme měli podpis od Kódl a Kódl nám ho mohl dát jenom, když jsme měli podpis od Norberta. Takhle jsme měli získat všechny podpisy a když jsme je získali, tak jsme zjistili, jaký je nejlepší dárek a to je: VÁŠ ČAS. Potom byla večerka a pak bylo pro skauty a skautky večerní rozjímání na téma VÁNOČNÍ STRES.

Štědrý den

V sobotu 16. 10. vstávali světlušky a vlčata dřív, protože šli dřív spát a měli ranní rozjímání také na téma VÁNOCE. Ještě nám zazpívali vánoční budíček. Potom byla snídaně a pak jsme vyráběli ve skupinkách vánoční přání na jednu hru, kterou jsme pak hráli, ale ještě před tou hrou jsme zdobili perníčky a vyráběli jsme krabičky na ty perníčky. Potom už jsme šli hrát tu hru. Každá skupinka dostala mapu a provaz. Provaz jsme si měli přivázat na levou ruku a podle mapy jsme měli jít na 5 vyznačených míst a na každém místě jsme měli nechat jedno vánoční přání a vyfotit se u něj. Potom před obědem měli půl hodiny čas ti, co chtěli tancovat na „skautdance“. Pak byl oběd a po obědě byl hodinu polední klid. Po poledním klidu měli ještě půl hodiny čas ti, co chtěli tancovat na skautdance. Potom už bylo konečně nejlepší SKAUTDANCE – aneb když skauti tančí. Po skautdance jsme hráli hru ocásky. Potom byla štědrovečerní večeře a pak jsme zpívali koledy, házeli botou a dali jsme si nazdobené cukroví. Pak jsme se rozdělili na skupinky vlčata, skauti a světlušky a skautky. Po těchto skupinkách jsme si mohli dělat co chceme. Pak už jsme šli spát.

Odjezdový den

V neděli 17. 10. jsme se už od rána začali balit. Dobrovolníci na horním patře vytírali. Pak už byl oběd a po obědě všichni vyplnili dotazník a dobrovolníci uklízeli dolní patro a zbytek venku hrál hry. Pak už jsme šli na vlak a v 15:45 jsme ukončili vánoční výpravu na hlavním vlakovém nádraží.

Bylo to moc super. Nazdar!

Marta Švorčíková

Výprava na kopec Vysoká (20.11.2021)

Je tu třetí listopadová sobota a vlčata a skauti ze sedmého oddílu stojí na nádraží ve Šlapanově a přemýšlí, jak to vlastně dneska bude. Cíl výpravy je jasný - kopec Vysoká, ale nad způsobem se vznášel otazník neznáma. Do první svačiny proběhlo vše

standartně. Šlo se pěšky po turistické značce a na svačinu z vlastních zásob jsme si posedali, kam se dalo. Pak přišla ke slovu stopovaná s úkolem najdi vedoucího a den začínal nabírat na obrátkách. Dobře to dopadlo a vedoucí byl nalezen a byl tak nadšen, že nemusí zbytek dne strávit sám, že se rozpovídal o starých dobách, kdy se po okolí proháněli jezdci na koních a jejich děti si hrávaly, třeba právě u tohoto krásného potůčku. Je dobré se občas zastavit a uvědomit si, že nejsme první, kdo chodil po této krajině a využíval její krásy a bohatství. Tyto vzpomínky nás potom provázely na různých zastaveních po celou cestu na Vysokou a dozvěděli jsme se z nich trochu z historie tvrze Mírovka, dnes už ovšem zaniklé. Na kopci nás čekalo příjemné překvapení, oheň na špekáčky už hořel, tak jsme se přidali a poděkovali za možnost se připojit. Na oplátku jsme jim donesli další dřevo a i tak nám zbyla spousta času na hry. A že to byly krásné hry z osvědčené dílny br. Kódl. O rozehrání našich ztuhlých kostí se postaralo Člověče nezlob se. Určitě každý na konci dobře věděl, že na každém hodu kostky opravdu záleží... Další opravdu mistrovský kousek byla hra na Krále a Šaška. Její oblíbenost způsobila, že jsme kluky museli přemlouvat, abychom se posunuli dále. Neboť čas a vlak nečeká a dny jsou stále kratší a kratší. Cesta se zprvu zdála pohodová, ale rychle se změnila v urputný boj s bahnem a vyjetými kolejemi. Dali jsme si pauzu a zvedli si náladu další hrou, myslím, že se jednalo o něco mírumilovného, něco jako bombardování, či co. Vše zakončila ještě asi stá repríza Krále a Šaška a před námi byl už jen poslední krátký úsek na zastávku v Mírovce, kde jsme u domu číslo 1 chtěli zakončit vzpomínání na místní tvrz. Když budete mít štěstí, můžete zde nalézt val a část základu obvodové zdi. Ale vysoký dřevěný plot byl proti. Do příjezdu vlaku ještě nějaký čas zbyl a ten jsme vyplnili sportováním na místním hřišti a krátkou zpětnou vazbou. Vlak nás potom odvezl zpět do Jihlavy. Byli jsme unavení, ale určitě bohatší o nové zážitky.

Norbert Nejedlý

Vánoční výprava kolem Jihlavy (18.12.2021)

Dnes máme vánoční výpravu vlčat a skautů ze sedmého oddílu. S ohledem na covidovou situaci omezenou z víkendové na jednodenní. Sraz byl u Tesca s úmyslem si vyvětrat hlavu, než proběhne hlavní část v klubovně. Po akademické čtvrtodince jsme vyrazili na plánovaný okruh přes Helenín a po cyklostezce do klubovny. Cesta byla obrazem přípravy (adventu) na vánoční posezení v klubovně. Přes čtyři zastavení s postupným rozsvěcením čtyř svíček jsme se pokusili nalézt odpovědi, jak na to když -

1. Nechci, 2. Neumím 3. Nevládnou, tak hlavně vím 4. Je to dobrovolné a záleží na každém z nás jak se s tím popere, hlavní je že chce... Co by to bylo za předvánoční čas, kdybychom nevzpomněli na všechny chudáky doručovatele nejrozličnějších zásilek. Zahráli jsme si hru Pošta. Kluci se proměnili v dodavatelské firmy a snažili se co nejrychleji a hlavně správně doručovat dopisy, spěšné zásilky, balíky. Z jednoho města do druhého. Všichni se snažili, co jim síly stačily, ale jak to bývá, nejlepší bývá jenom jeden, tak jsme to alespoň společně oslavili sladkou tečkou, mňam. V klubovně bylo útulno, teplý čaj k tomu a pohoda byla na světě. K vánoční atmosféře patří i koledy a tak jsme si je dopřáli za doprovodu kytary ve zvukovém pexesu. A před nadílkou je třeba si dát ještě jednou pořádně do těla, proto byla na zahradě dvakrát pyramida. Krásně zadýchaní a někteří lehce pomačkaní, jsme se už těšili na rozdávání dárků. Spolehli jsme se na paní Štěstěnu a dárky rozdali losováním. Byly to opravdu nádherné dárečky, rozmanité, nápadité, prostě ručně vyrobené, ty nemají chybu. Díky moc vám všem, kluci. Vše nejlepší do Nového roku 2022 a na brzkou shledanou.

Norbert Nejedlý

Betlémské světlo kostel sv. Jakub (24.12.2021)

Z důvodů epidemie jsme nemohli roznášet jako již tradičně světlo v jihlavské nemocnici. I v této zvláštní době jsme však chtěli předat světlo lidem, kteří po něm touží. Proto jsme vytvořili asi 3 členné skupinky a prostřídali se v předávání světla u kostela sv. Jakuba v Jihlavě. Tentokrát bohužel bez zpěvu a cukroví.

Karel Petr

Činnost 216. klubu OS

Nohy staré, srdce mladé, šedá hlava, mysl zdravá - oldskauti Jihlava - Ježci

V roce 2021 bylo v našem klubu registrováno 14 členů - 10 sester a 4 bratři. Pouze jedna sestra je pracující, ostatní jsou už v důchodu. Průměrný věk našich členů je 87 let a tím jsme omezeni na fyzicky méně náročné aktivity. I přesto se stále se rádi scházíme a v duchu našeho pokřiku si udržujeme mladé srdce.

Naši členi Ludmila a František Hronovi byli přijati do Svojsíkova oddílu.

Celý rok byl silně poznamenán epidemií covidu, a tak jsme činnost zahájili téměř v polovině roku. Pravidelně se scházíme první středu v měsíci v klubovně, a kromě toho máme v každém měsíci jednu další akci.

Červen – tradiční každoroční výprava na Prasečák.

V pondělí 14. června jsme vyrazili na vycházku. Od Tesca směřovaly naše kroky polní cestou, u níž už také rostou nové rodinné domy, až na oblíbené místo Ježků – na Prasečák. Kasandra nám chtěla ukázat zajímavou řadu velikých kamenů odborníky nazvanou Jihlavské kamenné

řady. Trochu jsme bloudili lesem zarostlým keři a vysokou trávou, ale nakonec se náš cíl objevil. Zajímavý úkaz, neví se, jak se sem kameny dostaly, existuje několik teorií, ale ty ponechme odborníkům. Dalším „broděním“ travou jsme došli až k ohništi, často ho Ježci využívali k přípravě občerstvení, dnes jsme si tu jen dali studenou svačinku. Pokračovali jsme do Horního Kosova okolo opravdových haciend místních obyvatel. Silnice nás dovedla až ke Člunku a odtud na Březinky. Počasí nám přálo, procházka byla příjemná.

Červenec – setkání v Cejli u Večeřů

Kalendář ohlašoval 7. 7. 2021 a oldskauti zamířili z různých stran do Cejle na chaloupku sestry Jarmily a bratra Slávka. Je to místo velmi příjemné, krásné a plné laskavosti, která vyzařuje z milých hostitelů. Tady se člověk cítí jako v nebíčku. Slávkovi jsme blahopřáli

k devadesátým prvním narozeninám. Nikdo by mu tak požehnaný věk nehádal, je plný života a energie. Skvělé pohoštění přispělo k radostné náladě. Řízečky, salát, zákusky, dobré pivo a víno, no, měli jsme se jak na svatbě. Sešlo se nás dvanáct a bylo nám společně dobře. Povídali jsme si o životě, o hezkém létě, jež nám umožňuje sedět na verandě uprostřed krásné zahrady. Takové chvíle si člověk musí dobře ukrýt do svého srdce a čerpat z nich dobrou pohodu, když je mu smutno. Jarmilko a Slávku, moc vám děkujeme!

Září – prohlídka nově zrekonstruovaných krovů v kostele sv. Jakuba

Ve středu 29. září 2021 se sešlo několik statečných Ježků, aby si ještě před zimním spánkem trochu protáhli bodlinky a hlavně pacičky.

Vyrazili jsme do kostela sv. Jakuba, abychom si prohlédli historické krovky. Nejprve nás paní průvodkyně vzala do kostela a stručně pohovořila o jeho historii a několika vzácných artefaktech. Například gotické soše sv. Kateřiny z roku 1402, která je národní kulturní památkou. Gotickou stavbu kostela doplnila v období baroka kaple Bolestné Panny Marie, zde můžeme obdivovat zvláštní sochu Piety, jednu z nejstarších ve střední Evropě, datovanou do doby kolem roku 1340.

A potom už nás čekal výstup k historickým krovům. Oprava střechy a krovů je obdivuhodným dílem šikovných českých ručiček. Stála 31 milionů, ale výsledek stojí za to. Stavební společnost, která opravy prováděla, přistupovala k těžkému úkolu s obrovskou šetrností, snažila se zachovat co nejvíce původních dřevěných prvků a jen hodně poškozená místa nahradit novými trámy. Na střeše musely být ovšem vyměněny všechny „tašky“. Při neskutečných artistických výkonech umístili pokrývači 82 tisíc bobrovek, na přitlučení potřebovali 164 tisíc měděných hřebů. Vzniklo tak zcela unikátní dílo, Jihlava může turistům nabídnout další unikátní zajímavost.

Ježci ještě řádkali až na věž, aby si své město prohlídli z výšky. Jihlava je krásné město, dokonce i City Park vypadá z nadhledu jako zahrádka, jen ohavná budova Prioru kazí dojem z náměstí. Ve věži je i místnost, v níž bydlel věžný, hlídal pozorně město. Cesta dolů po schodech je krutá, a tak jsme si oddychli až dole v kostele, kde jsme si ještě chvíli prohlíželi oltářní obrazy a sochy a v modlitbě zavzpomínali na všechny sestřičky a brášky, kteří už s námi nemohou fyzicky náročnější akce absolvovat.

16. září se tři naše členky zúčastnily krajského vzdělávacího semináře OS, pořádaného letos střediskem Doubravka v Chotěboři

Nová vlastní klubovna

Bohaté občerstvení

Říjen – vycházka po pamětních deskách v okolí Masarykova náměstí,
kterou pro veřejnost pořádala Městská knihovna Jihlava, vedla ji naše členka sestra
Rakša

Listopad – návštěva výstavy panenek v Muzeu Vysočiny

Prosinec – vánoční posezení v klubovně

Junák – český skaut, středisko Zvon Jihlava, z. s.

ev. č. 612 01, IČ: 617 37 402

Na závěr chci poděkovat všem, kteří se – i přes zdravotní, či jiná omezení – aktivně podíleli na činnosti klubu a na úklidu klubovny a popřát všem v novém roce zdraví, štěstí a radostný život v duchu skautských ideálů.

Zpracovala: M. Dvořáková